

Psalm 83: *Deus, quis similis?*

(Een zang, een musiceerstuk, v. Asaf.)

*Zeiden al:
'die gaan we opruimen,
dat volk moet weg!-
dat nooit meer aan Israëls naam
wordt gedacht!'*

Er is iets ongelooflijks gebeurd,
iets zo verschrikkelijks dat ik het niet
durf op te schrijven. Al is het
zeventig jaar geleden. Ik ben zo bang
dat mijn kleinkinderen het zouden lezen.
Want stel dat dat gebeurt

en dat ze zouden zeggen: opa, wat je daar schrijft,
dat kan toch niet? Wat moet ik dan zeggen?

Moet ik dan zeggen dat het allemaal kwam
door een lelijke meneer? En dat die meneer
nou dood is?

Of moet ik zeggen dat zoiets alleen gebeurt
als hele lelijke meneren de baas zijn, maar
dat dat nu niet meer zal gebeuren?

Moet ik misschien zeggen, dat zulke lelijke meneren
ook nu nog rondlopen, en dat we allemaal
moeten zorgen dat ze niet de baas worden?

Maar ik denk dat ik zou zeggen, dat alle mensen,
ook opa, zo'n lelijke meneer kunnen worden,
maar dat we nu dit hebben ontdekt:

als alle mensen steeds maar
aan jullie, kleine kinderen, denken,
en veel van ze houden,
en het beste met zo voor hebben,
dat het dan nooit meer zal gebeuren
en dat we allemaal daarin geloven.

Maar toch schrijf ik het niet op.